

RIKSDAGENS PROTOKOLL.

1887.

Andra Kammaren.

N:o 3.

Tisdagen den 25 januari

kl. 11 f. m.

§ 1.

Justerades de vid kammarens sammanträden den 17 och 18 innevarande januari förda protokoll.

§ 2.

Upplästes och lades derefter till handlingarne ett så lydande protokoll:

Protokoll vid sammanträde med de ledamöter af Andra Kammaren, hvilka blifvit utsedde att jemte herr talmannen tillsätta kammarens kanslipersonal och vaktbetjening, hållet den 22 januari 1887.

S. D. Efter det herrar deputerade, på sätt protokollet vid deras sammanträde den 19 innevarande månad närmare utvisar, beslutit att låta tills vidare anstå med tillsättande af en kanslistbeställning i kammarens kansli, och sedan en af de vid nämnda sammanträde utsedda notarierna, t. f. postexpeditören L. Kræpelin, af anledning, att han den 20 innevarande månad blifvit antagen till notarie i Första Kammarens kansli, anhållit att varda från sin berörda anställning hos denna kammare entledigad, så hade herrar deputerade denna dag sammanträdt för vidtagande af åtgärder i anledning af de sålunda uppkomna ledigheterna; dervid och jemte det Kræpelin, med bifall till hans omförmälda ansökning, från sin notariebefattning hos kammaren entledigades, herrar deputerade, efter det de inkomna ansökningshandlingarne ånyo genomgåts och aflagda prof granskats, nu antogo

till *notarie*

juridico filosofie kandidaten *John Olsson*

och till *kanslist*

vice häradshöfdingen *Elam Lundgren*, med skyldighet för denne senare

att vid uppkommande förfall för någon af notarierna inträda i tjänstgöring vid kammarens protokoll.

År och dag som ofvan.

In fidem

A. E. J. Johansson.

§ 3.

Jemlikt derom förut fattadt beslut företogs nu val af en ledamot i lagutskottet, i stället för herr C. A. Bokström, som afsagt sig uppdraget; och blef dertill utsedd herr A. A. Lilienberg med 148 röster.

§ 4.

*Remiss af
statsverks-
propositionen.*

Föredrogs Kongl. Maj:ts till innevarande Riksdag angifna proposition angående statsverkets tillstånd och behof; och begärdes dervid ordet af

Herr Gustafsson, hvilken yttrade: Jag vill gerna erkänna, att vår regering i mångt och mycket visat sig folkvänlig och villig för reformer, och jag skulle till och med kunna säga så mycket, att om man jemför denna regering med dem, som sitta vid styret i de flesta andra europeiska stater, jemförelsen skulle utfalla till vår regerings fördel. Men det finnes dock ett något hos denna regering — kanske ett arf från fordom? — ett system som jag icke kan gilla. Jag menar systemet att regeringen ofta mot nationens önsknningar söker tvinga sin vilja fram.

Jag skall be att ur statsverkspropositionen få andraga några exempel på detta system. Ett finna vi redan under första hufvudtiteln. Det vill tyckas, som om det svar, Riksdagen gaf förlidet år i fråga om apanage till en kongl. prins, var tydligt nog, för att hvem som helst skulle kunna förstå det, en hvar som icke vill slå döförat till. Dock har i år samma fråga återkommit, därför att regeringen anser det principiellt riktigt att det beviljas apanage åt prinsar. Men enligt min mening var det just på principfrågan Riksdagen förra året svarade. Ingen kan väl med fog påstå, att det var den jemförelsevis lilla summan, som då afskräckte Riksdagen från att bevilja den. Nej, visst icke! Afslaget gafs därför, att Riksdagen var öfvertygad om, att allmänna meningen i landet icke gillar dylika apanage.

Nu har emellertid frågan inträdt i ett annat skede. Här kommer man nemligen och säger, att Konungen vill å sin civillista afstå den summa, som skulle anlås till apanage åt prinsarne. Detta är ett tillägg som icke förbättrar, utan snarare försämrar saken. Hvad som begärdes förra året begärdes öppet och ärligt, och ett öppet svar gaf äfven Riksdagen. Nu ser det ut, som skulle man genom en krokväg vilja nå målet. Man vill för de tryckta tidernas skull, om apanagen beviljas, göra en motsvarande afprutning å Konungens civillista. Naturligtvis för att — när »principen» blifvit fastställd — återtaga det afprutade beloppet, när bättre tider stunda.

Det ser ut som om det myckna kompromissandet förgiftat den politiska moralen äfven i mycket höga kretsar. Jag vill dock hoppas, att här skall finnas en så stark känsla för det rätta, att svaret nu blir detsamma som förra året.

*Remiss af
statsverks-
propositionen.*
(Forts.)

Blir anslaget beviljad, äro de mest att beklaga, som erhålla det. Ty det finnes intet som så mycket impopulariserar dynastier som dessa ständiga fordringar på apanage. Jag vill påminna eder, mina herrar, att folket har sitt enkla, rättframma sätt att se frågan. Ur principiel synpunkt säger det, att en statstjenare med hög lön icke har rätt att fordra underhåll för de särskilda medlemmarne af sin familj. Och från ekonomisk synpunkt finner man det hårdt och obilligt, att af en fattig stat begäres understöd åt millionärer. Jag säger millionärer, och jag har auktoritet för att så är förhållandet.

Vid 1877 års riksdag yttrade excellensen De Geer i Andra Kam-maren: »Hvad den här vidrörda frågan om enskild förmögenhet beträffar, torde det vara åtskilliga af kammarens ledamöter bekant, att enkedrottning Josefina, som efterlemnade en icke obetydlig förmögenhet, disponerat betydliga belopp till de yngre prinsarne, af omtanke för dem, emedan det var ovisst om särskilda anslag för dem komme att framdeles af representationen beviljas.» Senare upplystes af andra personer, som stodo på samma sida, att den summa, enkedrottning Josefina donerat till hvar och en af de yngre prinsarne, utgjorde 600,000 kronor. Som man vet hafva sedan dess 10 år förflutit, och då man känner den affärsskicklighet, hvarmed furstliga förmögenheter skötas här i landet, kan man nog med säkerhet påstå, att summan stigit till det af mig nämnda belopp.

Vidare vill jag erinra om, att många gånger, då det varit fråga om civillistan, det sagts, att man icke borde göra några förändringar i den under den regerande konungens lifstid. Vid 1873 års riksdag, då det var fråga om en af statsutskottet enhälligt föreslagen indragning å första hufvudtiteln af 100,000 kronor, stred man i båda kam-rarne, och då fans det till och med radikaler som förklarade, att »civil-listan måtte sättas så hög sig göra låter samt att man derefter må låta den vara bestående under kung Oskars regeringstid utan afseende på huru vida familjen minskas genom dödsfall eller familjefaderns pligter i någon mån upphörde, derigenom att de minderåriga medlemmarne uppnå myndighetsåldern eller andra dylika omständigheter». Äfven dåvarande finansministern yttrade, att man borde taga i betraktande de ökade utgifter, som hofhållningen för en konung med gemål och flera barn, hvilka skola hafva sin uppfostran, medför. Helt visst var det ett liknande betraktelsesätt, som blef bestämmande vid den gemensamma voteringen och gjorde att med 19 rösters öfvervigt beslöts att de 800,000 skulle stå kvar och intet afprutas. Följaktligen kan man väl på grundade skäl antaga, att statsutskottet skall afstyrka äfven denna gång den kongl. propositionen.

Äfven på de andra hufvudtitlarne finnes anledning till anmärkning-ningar mot det system, jag vid början af mitt anförande nämnde. Så under fjerde hufvudtiteln. Två gånger har Riksdagen nekat anslag till upprättande af en fästnings-artilleribataljon vid Vaxholm-Oskar-Fredriksborg. Och för tredje gången kommer man åter, ehuru svaret

Remiss af statsverkspropositionen. var tydligt. Jag hoppas, att Riksdagen skall visa sig lika ihärdig och äfven denna gång gifva samma svar.

(Forts.)

Under femte hufvudtiteln begäres på nytt igen medel till anskaffande af ett nytt pansarfartyg. En glädje bereddes mig, då jag läste protokollet rörande denna proposition. Då jag vid sistlidet års riksdag gjorde några anmärkningar, grundade på den franska marinministerns uttalande, att pansarfartygens tid var ute, anfördes häremot — icke af vår sjöminister, utan af den som för tillfället representerade honom — att hvad jag i detta afseende uppgifvit var gripet ur luften. Nu ser jag dock af statsrådsprotokollet att sjöministern sjelf erkänner, att det anförda uttalandet verkligen egde sin rättighet, eller att den franska sjöministern *i fjor* var stämd mot pansarfartygen, ehuru han *nu* förändrat åsigt i detta fall på grund af de franska flottans manövrer, som förliden sommar anställdes i Medelhafvet, hvilka utvisade att pansarfartygen fortfarande äro både nödiga och nyttiga. Då jag läste detta, fann jag mig likväl föranlättn att taga närmare reda på redogörelsen för dessa manövrer och kollationera de i statsrådsprotokollet meddelade uppgifterna. Jag fann då, att chefen för sjöförsvarsdepartementet visserligen omnämner det öde, som drabbade de 21 minbåtar, hvilka deltog i dessa manövrer, nemligen att en stor del af dem vid öfningarne blefvo försatta ur stridsdugligt skick, hvaremot han icke med ett ord omnämnt de i öfningarne jemväl deltagande pansarfartygens öde. Jag har därför skaffat mig tillfälle att taga del af utdrag ur stridsdomarens protokoll; och der fick jag bland annat läsa, att vid första anfallet togo 6 torpedobåtar ett af pansarfartygen; vid det andra anfallet, äfven af 6 torpedobåtar, togos två af franska flottans starkaste pansarfartyg — »Devastation» och »Colbert» — och vid tredje eller hufvudanfallet af alla torpedobåtarna försattes ytterligare tre pansarfartyg ur stridbart skick. Tjuguen minbåtar hafva således — i figurlig mening förstås — förstört sex pansarfartyg. Vid sådant förhållande tror jag man med fog bör kunna påstå, att pansarfartygens tid är förbi.

Jag har äfven att åberopa andra auktoriteter, hvilka äro af samma åsigt om pansarfartygen; men jag vill spara dermed, tills jag får höra om någon uppträder för att motsäga mina uppgifter.

Äfven under åttonde hufvudtiteln förefinnes en exponent på regeringens envishetssystem. Der begäres ett anslag af 350,000 till förändring af den s. k. Carolina-rediviva byggnaden i Upsala. Då anslag begärdes till nytt universitetshus derstädes, uttalade sig Riksdagen temligen tydligt mot vidare framställningar om dylika stora anslag till universitetsbyggnader. Men det är med de vetenskapliga prefentionerna som med de militära: de vilja gerna växa oss öfver hufvudet, om vi icke hålla dem inom vederbörliga skrankor — något som jag hoppas att statsutskottet icke skall underlåta att göra i nu förevarande fall.

Jag har för öfrigt icke något vidare att tillägga; och anhåller jag, herr talman, att detta mitt uttalande måtte få åtfölja den kongl. propositionen vid remissen till statsutskottet.

Vidare anförde

*Remiss af
statsverks-
propositionen.*
(Forts.)

Herr Waldenström: I fråga om 8:e hufvudtiteln ber jag att få påpeka något, som synes mig vara ett missförhållande, och hvarå min uppmärksamhet blifvit fäst genom åtskilliga tidningsartiklar, som i slutet af förra och början af innevarande år varit synliga i en af Stockholms dagliga tidningar.

Då staten utbetalar stora summor till folkskoleundervisningens befrämjande, är det helt naturligt, att han genom inspektörer öfvervakar denna folkskoleundervisning, huru den bedrivs, huruvida de för bidrags erhållande stadgade villkoren uppfyllas, samt huru de medel användas, som staten så frikostigt anslår. Vid sådant förhållande kan det icke annat än väcka en synnerlig uppmärksamhet, då man erfar, att Stockholm icke har någon af staten för ändamålet förordnad folkskoleinspektör, utan att kommunen, som för sitt folkskoleväsende åtnjuter anslag af statsmedel till belopp af bortåt 200,000 kronor årligen, sköter denna angelägenhet alldeles på egen hand, utan att någon statens inspektör har rättighet att inblanda sig deri. Jag fäster så mycket mer uppmärksamhet härvid, som gällande stadgar om folkskoleundervisningen i riket föreskrifva, att, när från statsverket göres requisition af medel till folkundervisningens befrämjande, requisitionen skall vara åtföljd af intyg utaf folkskoleinspektör, som visar, att alla villkor blifvit uppfyllda, som för statsanslags erhållande äro i lag bestämda. Nu frågas: när Stockholms stads kommun begär årsbidrag till folkskolelärares och lärarinnors aflöning, hvem intygar då, att de i lag bestämda villkoren för statsbidrags erhållande äro uppfyllda? Denna fråga är så mycket mera berättigad, som det är bekant, att här i Stockholm under de senare åren vid folkskolorna på ordinarie stat blifvit anställda flera lärarinnor, som icke varit vederbörligen examinerade och sålunda icke egt nödig kompetens för sådana befattningar, och för hvilka staten därför icke heller bort utbetala den andel, $\frac{2}{3}$ af lönen, som enligt lag skall utgå till på ordinarie stat anställda folkskolelärare och lärarinnor, hvilka äro i vederbörlig ordning examinerade och sålunda i laga ordning anställda. Det är vidare en bekant sak, att här i Stockholm tienstgöra åtskilliga personer såsom extra lärare och lärarinnor, hvilka icke äro examinerade, under det att åtskilliga, som äro examinerade, och som sålunda enligt lag till sådana extra lärareplatser bort antagas framför de oexaminerade, blifvit förbigångna.

Jag har velat fästa uppmärksamheten på detta förhållande i den förhoppning, att statsutskottet, till hvilket jag anhåller att detta mitt yttrande måtte få åtfölja den kongl. propositionen, måtte taga närmare reda på saken. Jag hoppas ock att, i händelse statsutskottet vid närmare skärskådande skulle föranledas att i detta hänseende göra någon framställning till Riksdagen, hvad som kan finnas vara ett missförhållande sålunda skall blifva rättadt.

Sedan öfverläggningen härmed förklarats slutad, blef den ifrågasvarande kongl. propositionen, tillika med de i anledning af densamma afgifna yttranden, hänvisad till statsutskottet.

§ 5.

Föredrogs och lades till handlingarne Kongl. Maj:ts på rikssalen upplästa berättelse om hvad i rikets styrelse sedan sista riksdags sammanträde sig tilldragit.

§ 6.

Föredrogs de på Kammarens bord hvilande motioner; och hänvisades:

Herr *J. Anderssons* i Lysvik motioner, n:is 1 och 2 till statsutskottet samt n:is 3 och 4 till tillfälligt utskott;

Herr *A. Gumelius'* motioner, n:o 5 till statsutskottet, och n:o 6 till bankoutskottet;

Herr *Allvar Olssons* motion n:o 7 till lagutskottet;

Herr *O. Ericksons* i Bjersby motion n:o 8 till lagutskottet;

Herrar *O. Ericksons* i Bjersby och *C. J. Peterssons* i Eksebo motion n:o 9 till bevillningsutskottet;

Herr *A. P. Danielsons* m. fl:s motion n:o 10 till bankoutskottet;

Herr *P. Waldenströms* motioner, n:o 11 till lagutskottet och n:o 12 till konstitutionsutskottet; samt

Herr *C. E. Thormænius'* motion n:o 13 till bevillningsutskottet.

§ 7.

Hänvisades till statsutskottet Riksdagens år 1886 församlade revisorers berättelse angående verkställd granskning af statsverkets samt andra af allmänna medel bestående fonders tillstånd, styrelse och förvaltning under år 1884.

Till bankoutskottet hänvisades samma revisorers berättelse angående riksbanken.

§ 8.

Efter föredragning vidare af justitieombudsmannens vid innevarande riksdag afgifna embetsberättelse samt tryckfrihetskomiténs berättelse blefvo desamma hänvisade till lagutskottet.

§ 9.

Föredrogs och godkändes Riksdagens kanslideputerades memorial n:o 1, angående antagande af tjänstemän i Riksdagens kansli.

§ 10.

Följande nya motioner anmälades, nemligen af:

Herr *P. Ersson* i Vestlandaholm, n:o 14, om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om ändrad tid för indelta arméns målskjutningsöfningar;

Herr *L. Börjesson*, n:o 15, om ändring i 7 § af kongl. förordningen angående inlösen af skattefrälseräntor m. m. den 11 september 1885;

Herr *P. Zimdahl*, n:o 16, om skrifvelse till Kongl. Maj:t rörande ändrad sätt för offentliggörande af allmänna kungörelser och tillkännagifvanden;

Herr *J. Anderson* i Tenhult, n:o 17, om ändring i kongl. förordningen den 30 november 1855 angående arfvode för auktion å utmätt fastighet på landet m. m.;

n:o 18, om ändring i lagen angående skyldighet att deltaga i kostnaden för byggnad och underhåll af tingshus och häradsfängelse den 26 september 1884; och

n:o 19, om bankovinstens användande;

Herr *J. Petersson* i Boestad, n:o 20, om åsättande af tull å majs och mjöl af majs jemte andra jordbruksprodukter och industrialster;

Herr *A. Lilienberg*, n:o 21, om ändrad lydelse af § 12 i kongl. förordningen om kommunalstyrelse på landet den 21 mars 1862;

Herr *G. Mellin*, n:o 22, om rättighet för kyrkostämma att granska debiterings- och uppbördslängderna för uppbörd af presterskapets löneinkomster; och

n:o 23, om ändring i kongl. förordningen angående stämpelafgiften den 9 augusti 1884;

Herr *Lasse Jönsson* i Sandby, n:o 24, om upphörande af skyldigheten att förnya inteckningar, som blifvit i fastighetsbok införda;

Herr *J. A. Sjö*, n:o 25, om åsättande af tull å fläsk och ister, kött, smör, ost och stärkelse samt å majs och mjöl af majs;

Herr *A. G. Jönsson* i Mårarp, n:o 26, om ändrad lydelse af 26 kap. 2 § byggningsbalken; och

n:o 27, om ändrad lydelse af § 28 i kongl. förordningen om urarfvagörelse m. m. den 18 september 1862.

Herr *S. Wieselgren*, n:o 28, om ändring af § 33 i kongl. förordningen rörande villkoren för försäljning af bränvin m. m. den 29 maj 1885;

Herr *E. W. Wretling*, n:o 29, om anvisande af statsanslag såsom bidrag till i landsförsamlingars tjänst anställda barnmorskor; och

n:o 30, om ändring i bestämmelserna om befordran med posten af tidningar och tidskrifter;

Herr *R. Gustafsson*, n:o 31, om skrifvelse till Kongl. Maj:t rörande utarbetande af förslag till lag om skiljedomstolar mellan arbetare och arbetsgifvare; samt

Herr *E. Forsselius*, n:o 32, om ändring i kongl. förordningen angående fattigvården den 9 juni 1851.

Samtliga dessa motioner begärdes på bordet och bordlades.

§ 11.

Ledighet från riksdagsgörömlen beviljades:

Herr *G. Mellin* under 8 dagar fr. o. m. den 27 dennes; och

» *I. Lyttkens* » 10 » » 26 »

§ 12.

Justerades protokollsutdrag; hvarefter Kammarrens ledamöter åtskildes kl. 12 på dagen.

In fidein

A. E. J. Johansson.

Onsdagen den 26 januari

kl. 1 e. m.

§ 1.

Justerades protokollet för den 19 dennes.

§ 2.

Efter föredragning, hvar efter annan, af de i gårdagens sammanträde väckta motioner hänvisades:

Herr *Per Erssons* i Vestlandaholm motion, n:o 14, till tillfälligt utskott;

Herr *L. Börjessons* motion, n:o 15, till statsutskottet;

Herr *P. Zimdahls* motion, n:o 16, till lagutskottet;

Herr *J. Andersons* i Tenhult motioner, n:o 17 till tillfälligt utskott, n:o 18 till lagutskottet och n:o 19 till bankoutskottet;

Herr *J. Peterssons* i Boestad motion, n:o 20, till bevillningsutskottet;

Herr *A. Lilienbergs* motion, n:o 21, till lagutskottet;

Herr *G. Mellins* motioner, n:o 22 till lagutskottet och n:o 23 till bevillningsutskottet;

Herr *Lasse Jönssons* motion, n:o 24, till lagutskottet;

Herr *J. A. Sjös* motion, n:o 25, till bevillningsutskottet;

Herr *A. G. Jönssons* motioner, n:is 26 och 27, till lagutskottet;

Herr *S. Wieselgrens* motion, n:o 28, till bevillningsutskottet;

Herr *E. V. Wretlinds* motioner, n:o 29 till statsutskottet och n:o 30 till bevillningsutskottet;

Herr *R. Gustafssons* motion, n:o 31, till tillfälligt utskott; samt

Herr *E. Forsselius'* motion, n:o 32, till lagutskottet.

§ 3.

Följande nya motioner afgåfvos, nemligen af:

Herr *P. Näsman*, n:o 33, om tillägg till 15 § i kongl. förordningen angående försäljning af vin, maltdrycker m. m. den 24 oktober 1885;

Herr *L. F. Odell*, n:o 34, om nedsättning i tullen på kaffe och socker;

Herr *O. Persson* i Örckelljunga, n:o 35, om afskrifning af 30 procent af grundskatter och anslag för motsvarande lindring i rustnings- och roteringsbesvären; och

n:o 36, om förhöjning af bevillningsafgifter för enskilda banker med sedelutgifningsrätt;

Herr *J. Pettersson* i Alfvestad, n:o 37, om skrifvelse till Kongl. Maj:t med anhållan att oktroj icke måtte vidare lemnas enskild sedelutgifvande bank;

n:o 38, om bankovinstens användande; och

n:o 39, om åsättande af tull å majs, majsmjöl, fläsk, talg, kött och konstgjordt smör;

Herrar *O. W. Redelius* och *J. Petersson* i Boestad, n:o 40, om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om framläggande af förslag till förändrad lagstiftning i fråga om borgen;

Herr *G. W. Svensson* i Rydaholm, n:o 41, om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om förändrad sätt för utbetalning af pensioner från folkskolelärares pensionsinrättning m. m.;

Herr *N. Nilsson* i Vrängebol, n:o 42, om inrättande af ett riksbankens afdelningskontor i Karlstad;

Herr *A. Johansson* i Löfåsen, n:o 43, om rätt för arrendatorer af statens jordbruksfastigheter att uppsäga arrendena till afträde den 14 mars 1888;

Herr *I. Wallberg*, n:o 44, om förhöjning i tullen på krita, malen eller slammad;

Herr *C. A. Oléhn*, n:o 45, om förhöjning i tullen på arbetade trävaror;

Herr *J. E. Ericsson* i Ahlberga, n:o 46, om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om upphäfvande af kongl. kungörelsen om tiden för afslutandet af auktioner på landet den 13 mars 1863;

Herr *C. Persson* i Stallerhult, n:o 47, om ändring i § 26 af kongl. förordningen angående hushållningen med de allmänna skogarne i riket det den 29 juni 1866; och

n:o 48, om förhöjdt anslag för anskaffande och underhåll af beklädnads- och remytgspersedlar vid det berustade infanteriet;

Herr *J. Bengtsson* i Gullåkra, n:o 49, om antagande af ny lag angående skyldighet att deltaga i byggandet af tingshus och häradsfängelset; och

n:o 50, om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om ändring i § 7 af kongl. kungörelsen angående inlösen af skattefrälseräntor m. m. den 11 september 1885;

Herr *A. Bengtsson* i Kärrmossen, n:o 51, om nedsättning under viss förutsättning i tullen å kaffe, socker, tobak och lysolja; och

n:o 52, om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om fram-

läggande af förslag till lag om byggande och underhåll af utfarts- och byvägar;

Herr *J. A. Wendt*, n:o 53, om låneunderstöd åt Ulricehamn—Varofta jernvägsaktiebolag m. m.;

Herr *F. Pettersson* i Tjärsta, n:o 54, om ändrad lydelse af 9 kap. 6 § handelsbalken och kongl. förordningen den 13 september 1864;

Herr *C. J. Jakobson* m. fl., n:o 55, om ändringar i gällande medicinaltaxa;

Herr *A. E. Petersson* i Hamra m. fl., n:o 56, om skrifvelse till Kongl. Maj:t rörande förändrade grunder för aflöning af statens embets- och tjänstemän;

Herr *A. Törngren*, n:o 57, om tillägg till § 16 i riksdagsordningen;

n:o 58, om ändrad lydelse af § 26 i kongl. förordningen om kommunalstyrelse i stad den 21 mars 1862; och

n:o 59, om upphäfvande af straffpåföljden: förlust af medborgerligt förtroende;

Herr *E. J. Ekman*, n:o 60, om införande af obligatoriskt civiläktenskap; och

n:o 61, om upphäfvande af 10 kap. af 1686 års kyrkolag.

Dessa motioner bordlades.

§ 4.

Ledighet från riksdagsgöromålen beviljades:

Herr	<i>E. V. Wretling</i>	under 10 dagar fr. o. m. den 29 dennes,
»	<i>N. P. B. Lindgren</i>	» 14 » » » 31 »
och	<i>C. J. Jakobson</i>	» 4 » » » 31 »

§ 5.

Till bordläggning anmäldes följande inkomna ärenden:

Riksdagens år 1886 församlade revisorers berättelse om granskning af riksgäldskontorets tillstånd och förvaltning; och

Statsutskottets memorial n:o 1, med den till innevarande riksdag af fullmäktige i riksgäldskontoret afgifna berättelse.

§ 6.

Justerades protokollsutdrag; hvarefter Kammarens ledamöter åtskildes kl. $\frac{1}{2}$ 2 e. m.

In fidem

A. E. J. Johansson.